

Rok bez zimy

Pokusy o haiku

K minulým Vánocům jsem dostal krásný, ručně vyrobený notýsek. Při přemýšlení, čím jeho stránky zaplnit, mě inspiroval další dárek – útlá sbírka haiku od Bašóa. Vzhledem k tomu, že podobně jako on jsem často na cestách, pokusil jsem se zachytit poezii míst, jež jsem v uplynulém roce navštívil. Díky mému naprostému kreslířskému nenadání byla volba textové formy jedinou možností.

Záhy jsem zjistil, že nejen vzhledem k aktuálně panujícím povětrnostním podmínkám je s výhodou, pokud náladu nejprve zachytím na kameru, a verše komponuji až offline.

V kompozici se snažím držet klasických pravidel japonského haiku, tj. počet slabik 17 v rozdělení 5-7-5, přírodní tematika, snaha o zachycení nálady místa včetně určení ročního období, zvukomalebné výrazivo, kontrast. Ne vždy se to úplně daří, doufám ale, že laskaví čtenáři ocení alespoň snahu. Pokud ne, jsou zde alespoň doplňující fotografie, ukazující inspiraci.

Původně jsem tuto předmluvu zamýšlel jako komentář a vysvětlení jednotlivých básní, pak mě ale napadlo, že bych neměl čtenáře tolik svazovat a spíše nechat prostor pro jejich představivost. Ti, co se mnou na některých z míst byli, mohou sami zavzpomínat, jak se to jevílo jim samým...

Přeci jen ale cítím potřebu vysvětlit alespoň název této sbírky. Zde je opět patrna inspirace českou sbírkou haiku, které je řazeno podle ročních období. Shodou mnoha okolností došlo k tomu, že zde prakticky nejsou zastoupeny zimní motivy. To je způsobeno jednak tím, že v zimě jsem z různých důvodů mnoho necestoval a moje první pokusy z únorového New Yorku jsem neuznal za hodny zveřejnění, a dále tím, že počasí až na ojedinělé výstřelky v roce 2014 příliš mnoho zimy nepředvedlo. No, striktně astronomicky k tomu ani v závěru nebylo moc času, neboť jsem se rozhodl po opadání listů letošní rok ukončit, aby se dostal k Vám. Doufejme, že případné pokračování to vynahradí...

Praha, 3. ledna 2014

David Sedmera

Stockholm, květen 2014

Ranní křik racků
se dotýká oblohy-
ocelový pták

Horní Vltava, 31. květen 2014

Zurčení řeky
Slunce prosvítá stromy
Perlička na dně

Chladný vzduch víří
modrá křídla ledňáčka-
živý drahokam

Malvern (UK) haiku triplet
13.6.2014

Vrcholek kopce
Jen spasená pastvina
v níž vyje vítr

Pevnost Římanů
Zmizely zdi – jen okop
Ukáže místo

Linie v dáli
Kde leží zelený Wales
Blízká oblaka

Ponta de São Lorenzo, 4.7.2014

Barevné skály
omývá příboj – vodní
tříšť nese vítr

Bodlák v poušti
trny probodává vzduch
jenž víří čmelák

Hbitá ještěrka
se vyhřívá na lávě
jež tudy tekla

Monte, 5.7.2014

Uprostřed mraků
zeleň zahrad – v nich
květy
všemožných barev

Královské roucho...
Po velké říši jen
kříž
Pohaslá sláva

Svištící proutí
Nad velkým městem
vzduchem
plují gondoly

Ribeiro Frío – Portela

7.7.2014

Padající voda
kterou sbírá z mraků les-
zelená perla

Úbočím k moři
pomalu vine se z hor
občas vodopád

Vystoupí z mlhy
růžové orchideje
jedině tady

Porto da Cruz, 8.7.2014

Inītio:
Špičatý vrchol
se vypíná nad mořem-
sopečný strážce

Fīnis:
Zářez ve skále
jenž lemují květiny
vede k zátocce

Vīa:
Podél kanálu
dál vzhůru do průsmyku
kde končí srázem

Athény, 12.7.2014

Vlny v přístavu
tiše houpají lodě-
modrá a bílá

Horko opadá
večer – nad Akropolí
vyšel úplněk

Malvern, 18.7.2014

Na stinném svahu
ovce v letním sestřihu
netrápí horko

Vítr ovívá
odřené hřbety kopců
slunce v oparu

Zelené stromy
šplhají po úbočí
zpátky kam patří

Šumava, 7.8.2014

Falešný pramen
dá vznik velké řece
jež z hor plyne v dál

Modravé kvítí
Hořce kolem potoka
Nespoutaného

Zarostlá stezka
Nikdy zcela legální
Přesto spojuje

Rabí, 9.8.2014

Bílé kameny
Vylámány, vztyčeny
Stále tu stojí...

Ale květena
se dere do škvír a spár
s cílem: roztrhat!

Dole poklidně
vine se zlatonosná
řeka Otava

Jeseníky, 17.-23.8.2014

Modré borůvky
v sytě zeleném mechu-
ne pro medvědy!

Oblaka kolem
všude, kam se podíváš-
copak přinesou?

Mlha a vítr
Ve vlhkém mechu leží
ledové perly

Jeseníky, 17.-23.8.2014 (pokračování)

Zpívá linduška
když vznáší se nad mořem
starých kamenů

Skalní útvary
skrývají v sobě tajná
poselství předků

Dole pod smrky
se mezitím derou ven
na světlo houby

Jedovnice, 28.10.2014

Barevné listí
se schovává pod dekou
šedivých mraků

Dým líně stoupá,
narazí na poklici,
pak splyne s mlhou

Už ztichly skály
kde zvonily expresky
nad hrobem býka

Moravský kras - Punkva, 29.10.2014

Slunce se třpytí
na zlatém vodopádu
jež padá na zem

Říčka se ztrácí
ve tmě pod bílou skálou-
kde se vynoří?

Dole v temnotách
krása tvořená věky
Voda a kámen

Podzimní stromy v parku, listopad 2014 Albertov-Karlák-Krč

Listí ze sakur
pomalu žloutne – sklízí
ho gravitace

Uprostřed parku
se zlátnoucí strom ginkga
halí do mlhy

Nehybné stromy
Vzpínají větve k nebi-
V prosbě či díky?

Údolí ticha, 15.11.2014

Na zemi šustí
spadlé dubové listy
nohy v pohorkách

Prosluněná stráň
skrývá poslední květy
zbylé od léta

Svíce modřínů
poslední paprsek dne
zažne na svazích

Špindl – Mísečky, 17.11.2014

Zapomenutá
je telefonní cesta
nahoru lesem

Po jejích stranách
houby a lišejníky
občas studánka

Nad vrstvou mraků
se otevírá výhled
dolů do kraje

